

doquidem ad *αισθησις* et sensum omnia hic referri videmus? Quot quantaque ineptae argutiae, inutilis et vanae eruditionis inprimis criticae apparatus, ex editionibus nostris auctorum classicorum exularent, si auream hanc philosophiam excoluissent editores, iudiciumque veri, boni ac pulchri, exacuissent; ita saepe in animum venisset, docta quidem ea esse, quae afferantur, sed a re et consilio aliena; contra desiderari ea, quae, ut ad ipsam scriptoris lectionem ex opera nauata aliquam utilitatem lectores capiant, efficere possint.

Est tamen huius quoque generis editionum, quod Te non fugit, mi Tychsen modus et ratio tractandi non vna, pro eorum, quibus editio adornatur, usu et ingenio, et pro editoris consilio. Si enim quemuis ex populo lectorem habere velis, innumera esse possunt quae interpretatione indigeant, etsi vulgaria ac doctis sordentia. Quae quidem arbitror scholis esse seruanda, ut doctorum opera discipulis ea subministrantur; aut viris doctis relinquenda, qui poetam in sermonem vernaculum conuertunt. Aliam, cum interpretationum et animaduersionum dilectu, monitis passim de pulcris ac praeclaris locis inspersis, editionem dedit nuper Niemeierus, vir ingeniosissimus, et, nisi festinatum fuisset, nihil esset, quod in hoc genere desiderares. At quae editio doctioribus adornanda erit, ea non nisi mythos exquisitiores, obseruationesque omnis generis